

WRĘCZENIE KSIĘGI PAMIĄTKOWEJ
KSIĘDZU BISKUPOWI KAZIMIERZOWI RYCZANOWI
Z OKAZJI 65 ROCZNICY URODZIN

Dnia 8 marca 2004 r. odbyło się uroczyste spotkanie pracowników i studentów Instytutu Pastoralno-Katechetycznego KUL z racji wręczenia Księgi Pamiątkowej Księdzu Biskupowi Kazimierzowi Ryczanowi, dedykowanej mu w 65. rocznicę urodzin. Księga ta, pod redakcją dyrektora Instytutu – ks. prof. dra hab. Ryszarda Kamińskiego, została przygotowana przez współpracowników, przyjaciół oraz uczniów dostojnego Jubilata. Na jej treść składają się informacje o życiu i działalności naukowo-dydaktycznej Księdza Biskupa, bibliografia jego prac, wykaz prac doktorskich, licencjackich i magisterskich pisanych pod jego kierunkiem, artykuły naukowe oraz materiały z sympozjum poświęconego postaci ks. prof. Władysława Piwowarskiego.

Na początku zabrał głos dziekan Wydziału Teologii KUL – ks. prof. dr hab. Jerzy Pałucki, który w imieniu swoim i Rady Wydziału podziękował Jubilatowi za wieloletnią pracę naukowo-dydaktyczną dla społeczności uniwersytetu. Ksiądz Dziekan zauważył, że przygotowanie naukowe bpa Ryczana służy nie tylko Kościołowi lokalnemu, ale poprzez pracę dydaktyczną przyczynia się do kształtowania nowych kadr naukowych i w ten sposób wzbogaca całe społeczeństwo. „Kompetencje naukowe socjologa religii i pastoralisty – kontynuował mówca – są szansą, którą należy wykorzystać w duszpasterstwie oraz w nauce poprzez praktyczne ukierunkowanie poszukiwań badawczych. Pasterz Kościoła, który ma do dyspozycji katedrę uniwersytecką i posługę pasterską, łatwiej może rozwiązywać sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości”

W przemówieniu ks. prof. Ryszarda Kamińskiego na nowo ożyła historia Instytutu Teologii Pastoralnej. Ksiądz Profesor, sięgając pamięcią wstecz, podkreślił wielorakie związki, które łączyły i łączą osobę Księdza Biskupa z Instytutem Pastoralno-Katechetycznym. Zasługi bpa Ryczana dla Instytutu zlokalizował na dwu płaszczyznach. W pierwszej – ogólnoinstitutowej – podkreślił wkład ks. Biskupa w integrację Instytutu dawnego i obecnego. „Dzisiaj – mówił – wzrasta znaczenie pastoralisty zbiorowego, czyli Instytutu. Dzisiaj w cywilizacji postnowoczesnej, a u nas w Polsce w okresie budowania demokracji, jest władny podjąć problem i udzielić zadowalającej odpowiedzi pastoralista zbiorowy – Instytut. Bp K. Ryczan miał zawsze zrozumienie dla tej misji Instytutu” Mówiąc o drugiej płaszczyźnie zasług dla Instytutu, ks. Kamiński podkreślił troskę bpa Ryczana o katedrę socjologii religii i podejmowanie ważnych badań nad powołaniami, wartościami religijno-moralnymi oraz tradycją religijną. W swoim wystąpieniu ks. Kamiński poruszył też wątek, który zwyczajnie umyka w podsumowaniach naukowego dorobku naszych profesorów. Mówił: „Mieszkanie ks. Kazimierza było zawsze otwarte dla pracowników Instytutu. Każdy wiedział, że jest w tym mieszkaniu bratnia dusza i przyjazna atmosfera dla gości. Spotkania owocowały dobrą współpracą. Już wtedy ks. Kazimierz Ryczan realizował, jakże owocnie, zasadę *in vinculo communionis*. Chcę

w dzisiejszym dniu gorąco podziękować za wkład w umacnianie idei wspólnotowej wśród pracowników i ukazanie, jak to realizować na co dzień” Nominacja ks. Ryczana na biskupa kieleckiego nie przerwała jego współpracy z Instytutem Teologii Pastoralnej KUL, chociaż dawne możliwości poświęcenia czasu nauce i sprawom Instytutu zostały znacznie ograniczone. Nie zmienił się jednak jego osobisty stosunek do współpracowników z Instytutu, na co też zwrócił uwagę ks. Kamiński, gdy mówił: „Nadal czuliśmy to samo usposobienie, tę samą serdeczność i przyjazne traktowanie wszystkich pracowników, tę samą troskę o regularne prowadzenie zajęć, ale jakżeż inne były możliwości czasowe niż dawniej. Czasami w Instytucie Teologii Pastoralnej brakowało nam bliskiej obecności i współpracy z Księdzem Biskupem na Radach Wydziału, na zebraniach Instytutu, zwłaszcza w okresie trudnym dla Instytutu. Cisnęły się nieraz nawet myśli, że Biskup dba tylko o Wydział, a prawie nic o Instytut. Nigdy jednak nie było wątpliwości, że bp Ryzan dba o *vinculum communionis* pracowników Instytutu. Temu służyły coroczne spotkania marcowe z racji św. Kazimierza – patrona obu pracowników Katedry Socjologii Religii. Temu służyło też udzielanie nam jakże przyjaznej gościny w Kielcach i Rabce podczas naszych wyjazdów integracyjnych. Serdecznie za to wszystko dziękuję w imieniu Instytutu Pastoralno-Katechetycznego KUL”

W dalszej części spotkania przemawiali przedstawiciele poszczególnych sekcji oraz zaproszeni goście, składając Jubilatowi gratulacje i życzenia dalszej owocnej służby dla Kościoła i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Na zakończenie zabrał głos dostojny Adresat Księgi Pamiątkowej. Wyraził radość, że zgodnie ze swoim biskupim zawołaniem dane mu jest więzią wspólnoty obejmować Katolicki Uniwersytet Lubelski oraz jego Instytut Pastoralno-Katechetyczny. Wyrazy serdecznej wdzięczności skierował do wszystkich, którzy przyczynili się do powstania Księgi Pamiątkowej. Podkreślił, że jest ona nie tylko wyrazem pamięci czy zwyczajem przyjętym w środowisku pracowników nauki, ale też jest znaczącym dorobkiem naukowym Instytutu. „I chociaż – kończył swą wypowiedź Ksiądz Biskup – takie wydarzenia jak dzisiejsze przypominają, że profesorom przybywa lat, to jednak w poszukiwaniach naukowych powinni pozostać oni młodzi, bo prawda, której służą, jest młoda. Prawda się nie starzeje. Kto jej służy, uczestniczy w jej młodości”

Ostatnia część spotkania przebiegła w mniej oficjalnej atmosferze i wypełniona była w dużej mierze wspomnieniami o profesorach – pracownikach Instytutu, którzy wprawdzie odeszli na zawsze z naszego grona, ale poprzez swą osobowość i dorobek naukowy pozostają dla nas mistrzami.

Ks. Kazimierz Świąś